

דף קד.

עין משפט א.

ח"מ סימן ריח פעיף ה

עיין לעיל דף קג: עין משפט ז

עין משפט ב.ג.

ח"מ סימן ריח פעיף יא

יא. במה דברים אמורים שמחזירה למוכר כשער שהיה בשעה שלקחה ממנו היינו כשהוקרה בשעת החזרת היתרה^ר, אבל אם היתה ביוקר והוזלה אומרים ללוקח אם רצית ליתן לו דמי התוספת כולה תן לו דמים כפי שעת המכר ואם רצית ליתן לו קרקע תן לו כמו ששוא עכשיו בזול.

עין משפט ד.

ח"מ סימן ריח פעיף י

עיין לעיל דף קג: עין משפט י

דף קד:

עין משפט א.

ח"מ סימן ריח פעיף יג

יג. מכר שדה והלוקח עשה ממנה גינה או להיפך הרי זה ספק^ש אם מחשב לו כדין שהיתה בעת המכר או כמות שהיא עתה.

עין משפט ב.

ח"מ סימן ריח פעיף ט

עיין לעיל דף קג: עין משפט ח

עין משפט ג.

ח"מ סימן ריח פעיף י

עיין לעיל דף קג: עין משפט י

ר. רמב"ם פכ"ח ממכירה הלכה ח'. מגמ' ב"ב ק"ד ע"א. וה"ה שיכל לומר בד"א כשעמד הקרקע בשערו הראשון, דיד המוכר על העליונה כמו בסעיף ט' בשדה דבפחות מט' קבין מחזיר לו דמים ליפות כח המוכר. ועיין בסמ"ע ס"ק ל"ח.
ש. בעיא בגמ' ק"ד ע"א וסלקא בתיקו. וכתב ה"ה שנראה שאין כופין הלוקח ליתן הדמים שהמוציא מחבירו עליו הראיה.